

بزر سنجیر ناید بز

محمد علی بهمنی

www.ketab.ir

دژ تسبیح ناپذیر

گزیده‌ی غزل‌های

محمد علی بهمنی

به گزینش

رضه سالافان

www.ketab.ir

لطف‌مند

انتشارات نامونه

نام: دوستخیرنایزیر

سرایندۀ: محمدعلی بهمنی

چاپ یکم: اردیبهشت ۱۴۰۳

شناسه: ۱۰۰۹۱

شارگان: ۸۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۰۰۹۱-۷۸-۳

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: ترجمه

طرح جلد: سیاوش برادران

عنوان و نام پندیدآور: دوستخیرنایزیر: گزینه‌ی فزل‌های محمدعلی بهمنی / به گزینش رضا شالیان (محمودرضا شالیان).

سرشناسه: بهمنی، محمدعلی، ۱۳۲۱.

مشخصات نشر: تهران: نامونه، ۱۴۰۲.

مشخصات طبعی: ۱۱۸ ص: ۵×۱۲/۵×۲۱ س: ۳ م: ۹۷۸-۶۲۲-۰۰۹۱-۷۸-۳

و ضمیت فهرست نویسی: فیبا

عنوان نیمکت: گزینه‌ی فزل‌های محمدعلی بهمنی.

موضوع: شعر فارسی -- قرن ۱۷

Persian poetry -- ۲۴th century

شناسه افزوده: شالیان، رضا، ۱۳۰۶--. گردآورنده

ردۀ بندی کنگره: PIR798:۰

ردۀ بندی نیویورک: ۹۵۷/۶۲

شاره کتابشناسی ملن: ۹۵۸۲۱۷

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

فهرست

۹.....	پیشگفتار
۱۱.....	قطره قطره اگر چه آب شدیم
۱۳.....	ناگهان دیدم که دور افتاده ام از همراهانم
۱۵.....	تا گل غربت نرویاند بهار از خاک جانم
۱۷.....	نتوان گفت که این قافله وا می ماند
۱۹.....	جسمم غزل است اما، روح همه نیمایی سنت
۲۱.....	در این زمانه بی های و هوی لال پرست
۲۳.....	زخم آن چنان بزن که به رسم شغاد زد
۲۴.....	می پرسد از من کیستی که می گوییش اما نمی داند
۲۶.....	من زنده بودم اما انکار ممده بودم
۲۷.....	در گوشه ای از آسمان ابری سبیله سایه کی من بود
۲۹.....	جنگل همه تی شب سوخت در صاعقه ای پاییز
۳۱.....	تا تو هستی و غزل هست دلم تنها نیست
۳۳.....	تنها ی ام را با تو قسمت می کنم سهم کمی نیست
۳۵.....	اگر چه نزد شما تشنئه ای سخن بودم
۳۷.....	از خانه بیرون می زنم، اما کجا امشب؟
۳۹.....	جواب سوال تو باشی اگر
۴۱.....	لبت نه گوید و پیداست می گوید دلت آری
۴۳.....	تورا گم می کنم هر روز و پیدا می کنم هر شب
۴۵.....	با پای دل قدم زدن آن هم کنار تو
۴۷.....	در دیگران می جویی ام اما بدان ای دوست
۴۹.....	گرچه به یک اشاره ای این کوتosal پیر

۵۰.....	زمانه وار اگر می پسندی ام کرو لال
۵۲.....	این شفق است یا فلق؟ مغرب و مشرقم بگو
۵۴.....	تو از اول سلام ات پاسخ بدرود با خود داشت
۵۵.....	با همه‌ی بی سر و سامانی م
۵۷.....	رنگ سال گذشته را دارد همه‌ی لحظه‌های امسال
۵۹.....	اینجا برای از تو نوشتن هوا کم است
۶۱.....	دریا صدا که میزندم وقت کار نیست
۶۳.....	پیش از آنی که به یک شعله بسوزانمshan
۶۵.....	ابر های خم این بار جه بارانی بود
۶۷.....	خانگی گشته ام ای محل خیابانی من !!
۶۹.....	هم از تو هیچ در این ره تکریض خواهم
۷۱.....	امسال نیز یکسره سهم شما بپار
۷۲.....	من و دریا، غزلی ناب سرو دیدم از تو
۷۴.....	با تو از خویش نخواندم - که مجابت نکنم
۷۵.....	درینه می کنی از من نگاه را حتا
۷۷.....	نشد سلام دهم - عشق را جواب بگیرم
۷۹.....	همیشه منظر دریا و کوه روح افزاست
۸۱.....	تنهایی تو و غزل من - دو چیز نیست
۸۳.....	با قله‌ی تو پنجه در افکنده پلنگم
۸۵.....	خوش به حال من و دریا و غروب و خورشید
۸۷.....	گاهی چنان بدم که مبادا بینی ام
۸۹.....	تو مهریان تر از آن بودی که من همیشه گمانم بود
۹۱.....	بی شکل ترا از باد شدم تا نهر اسی

۹۲.....	اگرچه سیلی آینه ها گرم کرده است
۹۴.....	پر میکشم از پنجره‌ی خواب تو تا تو
۹۶.....	دریا شده است خواهر و من هم برادرش
۹۸.....	آمد به خوابم دوباره مردی که خاکستری بود
۱۰۰	تا لحظه‌ی عزیز تو و من یکی شدن
۱۰۲	سرودمت نه به زیبایی خودت شاید
۱۰۳	تو جان من شده بودی و من جوان شده بودم
۱۰۵	می‌نوشمت که تشنگی‌ام بیشتر شود
۱۰۶	بمان و خواب مرا بیشتر معطر کن
۱۰۸	دلواپسی‌ام نیست، چه باشی چه نباشی
۱۱۰	چگونه هم نباشم با شما حیوان و هم باشم
۱۱۲	بگذارید- اگر هم نه بهاری - باید
۱۱۴	چه زود پیر شدم! پیرسال و ماه که نه
۱۱۶	من شاعر معاصر قرنی ندیده‌ام
۱۱۸	من ماندم و تو، ها... غزل نیمه تمام

پیش‌گفتار

محمدعلی بهمنی نامی که با مهربانی و نامهربانی عجین شده است. او که بسیار مهربان است و معلم نامه‌های مهربانی دیده است. محمدعلی بهمنی شاید قهرمان نباشد ولی بی‌کمان نداخود خوب این‌همه نامه‌های نبوده است. شاید بزرگ‌ترین غزلسرای سند سال تحصیل زبان فارسی نباشد ولی بی‌کمان یکی از تاثیرگذارترین و صاحب‌سیک‌ترین غزلسرایان سده‌ی معاصر است، غزلی که قابل نادیده گرفتن نیست.

غزل محمدعلی بهمنی به باور من نقطه‌ی آغازی بود در گذر از غزل کلاسیک به غزل امروزین. گرچه غزلش ساده است ولی غزل فارسی را از بند مبانی زیباشناسی کلاسیک رها کرد تا در ادامه، آن‌چه غزل امروز است، آوانگار، پیشرو، پست‌مدرن، خودکار، مطفاوط و یا هر نامی بر آن بگذاریم، بتواند فارغ از مبانی زیباشناسی کلاسیک، مبانی زیباشناسی خود را شکل بدهد.

^۱ سند به گواه لغتنامه‌ی دهخدا و دیگر لغتنامه‌ها، واژه‌ای فارسی است که نوشتنش با ص غلطی است مصطلاح

آنچه با نام غزل ننوکلاسیک در دهه‌ی ۶۰ و ۷۰ بار غزل را به دوش کشید و به نسل زایشگر امروز سپرد، بی‌گمان و امدادار غزل محمدعلی بهمنی است.

گرچه بهمنی با فروتنی و سکوت خود سبب شد غزل آن سال‌ها مورد بی‌مهری‌های فراوانی از سوی سپیدسرایان قرار بگیرد که گذشت روزگار بهترین پاسخ برای آن ناملایمات بود.

این مجموعه، ادای دینی است نه در خور، به نقشی که غزل محمدعلی بهمنی در شکل‌گیری غزل امروز ایفا کرد. غزلسرای امروز تا بهمنی را تجربه‌نکرده باشد، نمی‌تواند به غزل امروز برسد.

رضا شالبافان

تهران / فروردین ۱۴۰۳